

da det jo i det Væsentligste er tiltraadt af den høitærede Minister.

Ordføreren: Jeg skal i Northed gjøre de Bemærkninger ved Endringsforslagene til § 2, som jeg synes, at der fra alle Sider er Anledning til. Angaaende det Forslag, der er stillet af den Ate Landsþingsmand for 6te Kredts (Strøm), vil det sees af den Omstændighed, at det er stillet af ham alene, at det ikke er lykkedes ham at finde Tilslutning i Udvalget. Dette kommer imidlertid ikke af, at der i Udvalget mangler Sympathi for hans Forslag. Baade andre Medlemmer i Udvalget og jeg troe, at der er Grund til at gjøre Noget for de smaa Raab; men saaledes som Sagen efterhaanden er kommen til at staae, vilde vi ikke paatage os Ansvar for ved denne Leilighed og ved de Midler, der ere os givne, at foretage en ny Classification. Vi have derfor ønsket, at det skulde blive ved hvad der er foreslaaet af Ministeriet i saa Henseende, og at Resten skulde overlades til Revisionen. Der-til kommer for mit Vedkommende, at der, hvis dette Forslag vedtages, hvad der ogsaa gjælder om Ministerens Forslag, dog ikke undgaaes det, som jeg især maa ønske forandret, nemlig at der bliver enkelte Raab, der, saalænge der ikke er foreslaaet nogen Forandring ved Præstegaardene, paa een Gang blive i nederste Klasse og faae et ringe Tilskud, saa at vedkommende Præst næsten alene bliver henviist til usikre Indtægter. Forøvrigt har jeg ikke Noget imod Forslagets Grundtanke at erindre. Angaaende det Forslag, der er stillet af den 1ste Landsþingsmand for 5te Kredts (Drejer) med Flere, finder jeg, efterat baade den høitærede Minister og Forslagsstilleren have udtalt sig derom, ikke Anledning til at høre mig. Hvad angaaer de to Forslag af Udvalget til denne Paragraph, da gaaer det første blot ud paa, at der skulde udelades nogle Ord, der indeholde en Henvisning til en Lovens vedføjet Fortegnelse. Vi troe nemlig, at denne Fortegnelse ikke er bestemt til at følge med Loven som et Anhang, men alene maa betragtes som et Bilag, der er forelagt Rigsdagen til Oplysning, og derfor

ikke bør citeres i Loven. Ved det næste Forslag, der angaaer Spørgsmaalet om Hunsleie-godtgjørelse, have vi stræbt at komme den ærede Minister imøde, idet vi ikke have villet fastslaae Summen 300 Rd. Den ærede Minister har stillet et andet Forslag, hvorved der gives en lidt større Frihed i Bevægelsen, idet Hunsleiehjælpen kan stige noget, medens derimod Hovedsummen bliver den samme, idet den oprindelig bestemte Sum af 12,000 Rd. beholdes. Forsaavidt troer jeg, at der ikke fra Udvalgets Side kan indvendes Noget derimod; det skulde da være angaaende den Frihed, der er overladt Ministeriet til at fordele denne Sum i større eller mindre Summer til de enkelte Raab. Der er enkelte Medlemmer, der have Betænkelse derved, medens der er Andre, der have meent, at naar der kun var Variation mellem de to Øvergrænser 200 og 400 Rd. og der ikke var Tale om at fordele Summen mellem forskjellige Mænd, men mellem forskjellige Raab, var der ingen Betænkelse derved, og jeg vedsender mig den sidste Anskuelse. Uden at tage Hensyn til, hvad den høitærede Minister anførte om fremtidige Finantslove — thi jeg har ofte udtalt mig om, at hvad Lønningslove angaaer, troer jeg, at de maa være selvstændige og afsluttede for sig selv, saa at man ikke skal see at fuldstændiggjøre eller lempe dem ved Finantsloven — er jeg tilbøielig til at overlade til Ministeriet Afgjørelsen af, hvilke Summer der skulle tildeles hver enkelt Kjøbstad. Hvad dernæst angaaer det af Ministeren under Nr. 5 stillede Forslag, saa anseer jeg, og jeg troer alle Udvalgets Medlemmer, det for rigtigt, at naar Classificationen overhovedet skal bestemmes efter den Berigtigelse af Materialet, man allerede er island til at gjøre, skal ogsaa den her af Ministeren antydede Berigtigelse optages i Classificationen. Stor Indflydelse vil det ikke have. Som formel Henseende er der, efter hvad jeg mener, den Mangel ved Forslaget, at der ogsaa her er henviist til Bilag 4, et kun Rigsdagen til Oplysning forelagt Bilag, der ikke synes at burde følge med Loven, naar den kom ud.